

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Christoph Cellarii erleichterte Lateinische Grammatik

Cellarius, Christoph

Leipzig, 1786

VD18 13013459

Vsvs Declinationvm.

urn:nbn:de:gbv:45:1-15329

* * * * *

TIROCINIVM PARADIGMATICVM
IN VSVM
TIRONVM LATINAE LINGVAE.

VSVS
DECLINATIONVM.

In conuenientia Adiectiui et Substantiui.

Fossa profunda. Dominus clemens. Ouum rotundum.
Arma splendida.

Culter acutus. Mater pia. Vulpes callida. Auis nigra.
Munus gratum. Mare altum. Animal volatile. Poëma
doctum.

Casus aduersus. Domus alta. Veru acutum. Dies amoenus.
Hic maritus. Haec vxor. Hoc animal. Ille feruus.
Illa ferua.

Mea mensa est rotunda. Nostrae mensae sunt rotundae.
Haec penna est acuta. Hae pennae sunt acutae.
Acetum est potus acer. Vina sunt potus dulces.
Suauitas huius cereuisiae parua est, imo minima.

Hic puer est bonus. Haec puella est mala. Hoc scam-
num est longum.

Fortitudo huius militis est admiranda. Auaritia huius se-
nis est fordida.

Vnusquisque homo est mortalis, secundum corpus.
Hic liber est pulcher. Pulchritudo huius libri magna est.
In hoc puero est magna petulantia, imo maxima.

Hic ager est utilis rustico, et propinquus ciuitati nostrae.
Hoc templum est splendidum. Magnus splendor est hu-
ius templi.

Mea mater est indulgens. Indulgentia matris meae est
admirabilis.

Haec ancilla non est fidelis. Infidelitas huius ancillae est
improba.

M

Seruus

Seruus meus est laboriosus. Labor ferui mei est durus.
 Leges vr̄bis nondum sunt scriptae, seu promulgatae.
 Genus est nobile. Nobilitas huius generis est antiqua.
 Mater mea est pia, ac proba, sicut tua.
 Mei libri sunt bene compacti, vt tui.
 Noster ager est valde amoenus. Eximia est huius agri
 amoenitas.
 Hortus meus est viridis. Mea auris est aperta.
 Mea manus est sublonga. Vestrum facinus est pessimum.

VSVS

CONIUGATIONVM.

FORMVLAE cum VERBO SVM.

PRAESENS INDICATIVI.

Sum homo, (vel) ego *sum* homo. *Sum* diligens, ignauus,
Es ciuis, (vel) tu *es* ciuis. *Es* humanus.
 Ego *sum* celer, tu *es* tardissimus.
 Tuus pater *est* laboriosus rusticus. Mea mater *est* labo-
 riosa rustica.
 Tuum corpus *est* macilentum. Oua gallinae *sunt* rotunda.
 Hic ager *est* meus. Haec sella *est* tua. Hoc scamnum *est*
 nostrum.
Sumus in agro. *Estis* in vr̄be. Illi *sunt* in horto.
 Nos *sumus* probi. Vos *estis* improbi. Illi *sunt* fideles.
 Nos *sumus* prudentes. Vos *estis* imprudentes. Illi *sunt*
 diligentes.

Imperfectum.

Heri *eram* in agro, sed non *eram* sedulus.
 Cur hodie non *eras* in schola, nec in templo *eras* attentus?
 Mea mater *erat* in horto, et *erat* assidua in labore.
 Nos *eramus* in schola, *eramus* diligentes. Nos *eramus*
 etiam in agro sine labore.
 Vos *eratis* negligentes in schola.
 Illi *erant* in coena sobrii et temperantes.

Per-